

Τρέξιμο - Ησυχία - Συνάντηση

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Κοιτάζοντας γύρω μας τους ανθρώπους θα διαπιστώσουμε ότι συνεχώς τρέχουν, βιάζονται, δεν έχουν ελεύθερο χρόνο. Αλλά και εμείς δεν πάμε καλύτερα...

Γιατί συμβαίνει αυτό και πώς καταντήσαμε έτσι, δεν είναι δύσκολο να το βρούμε. Τα παραπάνω περιττά που αφήσαμε να εισχωρήσουν στη ζωή μας ως αναγκαία, η επιθυμία να τα κάνουμε όλα μόνοι μας όπως τα θέλουμε, η απώλεια του μέτρου, ο τρόπος και ο χρόνος εργασίας, συνιστούν νομίζω, τις συνθήκες που μας στερούν τα «ἕνα οὐ ἔστι χρεία».

Ο βαθύτερος όμως λόγος κρύβεται στην αναπηρία και αδυναμία μας να επικοινωνήσουμε, όπως και το να μείνουμε μόνοι με τον εαυτό μας. Αυτό δεν είναι ευδιάκριτο, αφού ξέρουμε ότι η ανθρώπινη ικανότητα έχει πολλούς μηχανισμούς

για να κρύψει την πραγματικότητα.

Γι' αυτό, το ζητούμενο δεν είναι τόσο η διαπίστωση και η διάγνωση των αιτίων – αν και είναι βοηθητικό – όσο η θεραπεία. Είναι ανάγκη να βρει ο καθένας μας την εσωτερική του ισορροπία, την ειρήνη, τη δύναμη της διαπροσωπικής σχέσης. Γιατί θα βρει τη χαμένη χαρά, την πληρότητα και την ολοκλήρωσή του.

Η κάθε αλλαγή, κυρίως όταν έγινε συνήθεια και βόλεμα η ζωή, χρειάζεται δύναμη και αποφασιστικότητα, που πηγάζει από τη συνειδητοποίηση της αθλιότητας. Όταν νιώθεις ωραία με τον εαυτό σου και τις συνήθειές σου, δεν ζητάς αλλαγή! Όταν νιώθεις άσχημα, κάτι να σου λείπει, επιδιώκεις να βρεις λύση για να ζήσεις.

Η Εκκλησία μάς προτείνει ως τρόπο ολοκλήρωσής μας όχι απλά την επικοινωνία αλλά την κοινωνία των προσώπων. Αυτό, για να πραγματοποιηθεί και να αποδώσει, χρειάζεται χρόνο, δόσιμο, αλήθεια. Στο τρέξιμο χάνουμε τη δυνατότητα να βρούμε το χαμένο εαυτό μας, το χαμένο αδελφό μας, το χαμένο Θεό μας.

Στις έντονες σημερινές συνθήκες, όπου ο ελεύθερος χρόνος μικραίνει και όλοι βιάζονται να τακτοποιήσουν τις υποθέσεις που δεν τελειώνουν, απαιτείται άσκηση και αγώνας να «σταματήσεις να τρέχεις». Δηλαδή να ησυχάσεις, να ανασυγκροτηθείς, να κοινωνήσεις με τον άλλο άνθρωπο, τον πλησίον. Χρειάζεται να τολμήσεις να κάνεις κάτι διαφορετικό από αυτό που κάνουν οι πολλοί.

Μέσα στη μοναξιά που προκαλεί πόνο μπορεί να βρει ο άνθρωπος το μέσα του κόσμο και να γλυκανθεί από την ομορφιά της παρουσίας του Θεού που κρύβεται εξαιτίας της έντασης και του τρεξίματος. «Σχολάστε καί γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμί Κύριος». Στην ησυχία, στη διακοπή από τη διάσπαση, θα γνωρίζεται ο Θεός.

Τα βράδια, στην ησυχία, συναντάται ο Θεός και αποκαλύπτεται. Σ' αυτούς που πορεύονται «εἰς ἔρημον τόπον», αναζητώντας Αυτόν «ὄν ἠγάπησεν ἡ καρδιά τους», ετοιμάζεται η έκπληξη της ανεκλάλητης χαράς. Γιατί συναντάται ο Θεός με τον άνθρωπο, ο άνθρωπος με τους ανθρώπους και βιώνεται έτσι στην καρδιά «η εντός ημών Βασιλεία».

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com